

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Ing. Petra Šuránka a soudců Mgr. Jana Čížka a JUDr. Davida Krysky ve věci

žalobce: **M. B.**
bytem X

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, Smíchov, Praha 5

o **žalobě proti rozhodnutí** žalovaného ze dne 22. 5. 2020, č. j. 070958/2020/KUSK,

takto:

I. **Žaloba se zamítá.**

II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

Vymezení věci a obsah podání účastníků

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), podanou dne 30. 6. 2020 u Městského soudu v Praze a jeho usnesením ze dne 2. 7. 2020, č. j. 10 A 74/2020-6, postoupenou soudu zdejšímu, domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále též „napadené rozhodnutí“). Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Nymburk (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 19. 12. 2019, č. j. MUNYM-110/106412/2019/Kus, sp. zn. MUNYM-110/90136/2018 (dále též „prvostupňové rozhodnutí B“), kterým správní orgán I. stupně žalobci nařídil odstranění nepovolené stavby označené jako „garáž, dílna“ o půdorysu 8,5 m x 9,2 m a výšce 4,8 m se sedlovou střechou na pozemku parc. č. XA v katastrálním území D. v obci N. (dále jen „sporná stavba“) a jímž dále stanovil podmínky pro odstranění sporné stavby a uložil žalobci povinnost nahradit náklady řízení částkou ve výši 1 000 Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje: H. T.

2. Žalobce v žalobě pouze stručně namítá, že žalovaný vydal dne 22. 5. 2020 rozhodnutí č. j. 070958/2020/KUSK, sp. zn. SZ/046546/2020/KUSK ÚSŘ/Šu, kterým zamítl jeho odvolání ze dne 16. 1. 2020 proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 19. 12. 2019, č. j. MUNYM-110/106412/2019/Kus, sp. zn. MUNYM-110/90136/2018, „o zamítnutí dodatečného stavebního povolení“ a že současně žalovaný vydal dne 22. 5. 2020 rozhodnutí č. j. 070958/2020/KUSK, sp. zn. SZ/046546/2020/KUSK ÚSŘ/Šu, kterým potvrdil rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 19. 12. 2019, č. j. MUNYM-110/106412/2019/Kus, sp. zn. MUNYM-110/90136/2018, „jímž bylo nařízeno odstranění nepovolené přístavby“ – sporné stavby. Nezákonnost napadeného rozhodnutí spatřuje v tom, že se ze zákona jedná o dvě samostatná řízení, přičemž mělo být rozhodnuto samostatně, nikoliv rozhodnutím jediným. K žalobě žalobce předložil kopie listin ze správního spisu k řízení o odstranění sporné stavby a další listiny.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhuje, aby ji soud zamítl. K argumentaci žalobce uvádí, že napadeným rozhodnutím bylo rozhodnuto pouze o odvolání žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí B, nikoliv ve věci jeho žádosti o dodatečné povolení stavby. Žalovaný dále shrnuje průběh řízení o odstranění sporné stavby a řízení o žádosti žalobce o dodatečné povolení sporné stavby. Rovněž se vyjadřuje k odvolacím námitkám žalobce.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

4. Správní orgán I. stupně opatřením ze dne 27. 11. 2018, č. j. MUNYM-110/90361/2018/Kus, oznámil žalobci zahájení řízení o odstranění sporné stavby a současně na 4. 1. 2019 nařídil ústní jednání spojené s ohledáním na místě. Oznámení o zahájení řízení o odstranění stavby bylo žalobci doručeno dne 29. 11. 2018.
5. Žalobce dne 20. 12. 2018 podal žádost o dodatečné povolení sporné stavby. Řízení o odstranění stavby bylo přerušeno usnesením správního orgánu I. stupně ze dne 7. 1. 2019, č. j. MUNYM-110/2055/2019/Kus, které bylo žalobci doručeno dne 8. 1. 2019.
6. Rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 7. 3. 2019, č. j. MUNYM-110/20892/2019/Kus (dále jen „prvostupňové rozhodnutí A“), správní orgán I. stupně zamítl žádost žalobce o dodatečné povolení sporné stavby. Proti prvostupňovému rozhodnutí A podal žalobce odvolání, které žalovaný zamítl a prvostupňové rozhodnutí A potvrdil rozhodnutím ze dne 24. 7. 2019, č. j. 102132/2019/KUSK. Rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 7. 2019 a prvostupňové rozhodnutí A nabyla právní moci dne 1. 8. 2019.
7. Správní orgán I. stupně proto opatřením ze dne 31. 10. 2019, č. j. MUNYM-110/93375/2019/Kus, vyrozuměl žalobce o pokračování v řízení o odstranění sporné stavby a současně na den 21. 11. 2019 nařídil ústní jednání spojené s ohledáním na místě. Vyrozumění o pokračování v řízení ze dne 31. 10. 2019 bylo žalobci doručeno 8. 11. 2019.
8. Prvostupňovým rozhodnutím B správní orgán I. stupně žalobci nařídil odstranit spornou stavbu; doručeno bylo žalobci dne 2. 1. 2020. Proti prvostupňovému rozhodnutí B podal žalobce dne 16. 1. 2020 odvolání, o kterém žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím tak, jak je uvedeno v bodě 1 tohoto rozsudku.

Posouzení žaloby soudem

9. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, po vyčerpání řádných opravných prostředků, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Poté přistoupil k jejímu věcnému projednání a přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, v rozsahu a mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Soud rozhodl bez nařízení jednání v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť účastníci s takovým postupem souhlasili (žalobce výslovně a žalovaný na výzvu soudu nesdělil, že s takovým postupem nesouhlasí, a má se tak za to, že s takovým postupem souhlasí).
10. Žaloba není důvodná.
11. Na úvod soud připomíná, že *„míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod – byť i vyhovující – obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta“* [rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78]. V souladu s tímto právním názorem postupoval zdejší soud i v projednávané věci.
12. Podle § 129 odst. 1 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění zákona č. 225/2017 Sb. (dále jen „stavební zákon“) stavební úřad nařídí odstranění stavby vlastníku stavby nebo s jeho souhlasem stavebníkovi stavby prováděné nebo provedené bez rozhodnutí nebo opatření vyžadovaného stavebním zákonem nebo bez opatření nebo jiného úkonu toto rozhodnutí nahrazující anebo v rozporu s ním, a stavba nebyla dodatečně povolena.
13. Podle § 129 odst. 2 stavebního zákona stavební úřad zahájí řízení o odstranění stavby uvedené v odstavci 1 písm. b). V oznámení zahájení řízení vlastníka nebo stavebníka poučí o možnosti podat ve lhůtě 30 dnů od zahájení řízení žádost o dodatečné povolení stavby. Byla-li žádost o dodatečné povolení podána před zahájením řízení o odstranění stavby, má se za to, že byla podána v okamžiku zahájení řízení o odstranění stavby. Pokud stavebník nebo vlastník stavby požádá ve stanovené lhůtě o její dodatečné povolení, stavební úřad přeruší řízení o odstranění stavby a vede řízení o podané žádosti. Jde-li o stavbu vyžadující stavební povolení, žadatel předloží podklady předepsané k žádosti o stavební povolení. Jde-li o stavbu vyžadující pouze územní rozhodnutí, žadatel předloží podklady předepsané k žádosti o územní rozhodnutí. V řízení o dodatečném povolení stavby stavební úřad postupuje přiměřeně podle § 90 a § 110 až 115; ohledání na místě je povinné. Účastníky řízení o dodatečném povolení stavby jsou osoby uvedené v § 109, a pokud je v řízení posuzováno umístění stavby nebo změna oproti územnímu rozhodnutí, rovněž osoby uvedené v § 85. Na uplatňování námitek účastníků řízení o dodatečném povolení stavby se obdobně použijí ustanovení o uplatňování námitek v územním a stavebním řízení.
14. Z citované zákonné úpravy plyne, že řízení o dodatečném povolení stavby a řízení o odstranění stavby jsou dvě samostatná řízení, jak ostatně správně uvádí žalobce. Tato řízení jsou spolu těsně provázána, přičemž primárním je vždy řízení o odstranění stavby, jehož cílem je návrat do původního stavu (rozsudek NSS ze dne 9. 9. 2014, č. j. 6 As 138/2014-45). Řízení o dodatečném povolení stavby, které může být zahájeno na žádost stavebníka či vlastníka, má ve vztahu k řízení o odstranění stavby akcesorickou (přidruženou) povahu

(srov. rozsudek NSS ze dne 23. 11. 2011, č. j. 3 As 18/2011-117). Vzájemná provázanost řízení o odstranění stavby a řízení o dodatečném povolení stavby vylučuje, aby v případě, kdy je vedeno řízení o odstranění stavby, řízení o žádosti o dodatečné povolení stavby probíhalo mimo procesní rámec vedeného řízení o odstranění stavby (srov. rozsudek NSS ze dne 30. 5. 2017, č. j. 5 As 235/2015-68). Již ze znění zákona (srov. § 129 odst. 2 větu čtvrtou stavebního zákona) vyplývá, že stavební úřad vede řízení o odstranění stavby, a pokud je podána žádost o její dodatečné povolení, řízení o odstranění stavby přeruší a vede řízení o této žádosti. Po pravomocném skončení řízení o dodatečném povolení stavby pak pokračuje v řízení o odstranění stavby. S ohledem na výsledek „akcesorického“ řízení buď nařídí stavbu odstranit, nebo řízení o odstranění stavby zastaví. Zásadně přitom nelze rozhodnout o žádosti o dodatečné povolení stavby a současně o odstranění totožné stavby, tedy ve stejnou dobu vést dvě různá řízení, jejichž možné výsledky se navzájem vylučují. Stavební zákon totiž výslovně stanoví povinnost stavebního úřadu přerušit řízení odstranění stavby po dobu, kdy je vedeno řízení o jejím dodatečném povolení.

15. Ačkoliv má žalobce pravdu v tom, jaký je obecně vztah řízení o odstranění stavby a řízení o žádosti o dodatečné povolení stavby a že zásadně nelze o nařízení odstranění stavby a o žádosti o dodatečném povolení rozhodnout současně, z obsahu správního spisu bez jakýchkoliv pochybností vyplývá, že taková situace v projednávané věci nenastala.
16. Řízení o odstranění sporné stavby bylo zahájeno z moci úřední doručením opatření ze dne 27. 11. 2018 žalobci (tj. 29. 11. 2018), kdežto řízení o dodatečném povolení sporné stavby bylo zahájeno podáním žádosti žalobce dne 20. 12. 2018 (což následně vedlo k přerušení řízení o odstranění sporné stavby). Prvostupňové rozhodnutí A, kterým byla žádost žalobce o dodatečné povolení sporné stavby zamítnuta, nabylo právní moci dne 1. 8. 2019. O pokračování v řízení o odstranění sporné stavby byl žalobce vyrozuměn dne 8. 11. 2019 doručením opatření ze dne 31. 10. 2019. Prvostupňové rozhodnutí B, kterým správní orgán nařídil žalobci odstranit spornou stavbu, pak bylo žalobci doručeno dne 2. 1. 2020. Prvostupňové rozhodnutí A tak nabylo právní moci takřka pět měsíců předtím, než správní orgán I. stupně nařídil odstranit spornou stavbu. Kromě toho z obsahu napadeného rozhodnutí jednoznačně plyne, že se týká pouze odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí B, a nikoliv prvostupňovému rozhodnutí A. Proti tomu navíc žalobce brojil samostatným odvoláním, které bylo zamítnuto rozhodnutím žalovaného ze dne 24. 7. 2019. Žalobní bod je proto nedůvodný.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

17. S ohledem na výše uvedené soud neshledal žalobu důvodnou, přičemž neshledal ani žádnou vadu řízení, k níž by byl povinen přihlédnout i bez námitky. Soud proto žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
18. Žalobcem navržené důkazy soud pro nadbytečnost neprovedl. Většinou se jedná o listiny, které jsou součástí správního spisu. Ty se za důkazní prostředky nepovažují a dokazování se jimi neprovádí (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117). Vedle toho žalobce nekonkretizoval tvrzení, k jejichž prokázání by provedení jím předložených listin bylo potřebné. Z výše uvedených úvah je navíc zřejmé, že ze správního spisu jednoznačně vyplývají skutečnosti, které námitky žalobce vyvracejí.

19. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení nevznikly žádné náklady převyšující náklady na běžnou činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 22. února 2022

Mgr. Ing. Petr Šuránek, v. r.
předseda senátu